

Z obsahu vybíráme:

- strana 2 a 3 - tentokrát
DVOJNÁSOBNÁ porce
Učitelského dvojboje!

**POSLOUCHEJ OD 1. KVĚTNA
KAŽDÉ ÚTERÝ
OD 15 DO 16 HODIN
ROZHLASOVÉ VYSÍLÁNÍ NAŠÍ ŠKOLY
NA RÁDIU APPLAUS!**

Nejlepší hlášky našich **učitelů**:

„Vypadám jako někdo, kdo potřebuje poradit?!“

Další hlášky si poslechni v **M. A. Magazínu** 19. a 26. června na **Rádiu Applaus!**

Chceš
od září připravovat naše školní
rádio? Nahrávat, stříhat, moderovat?
Ozvi se do 9. 9. 2018 Šárce Ábelové
(osobně nebo napiš na
sarka.abelova@zssuchdol.cz)
a v září se dozvíš víc!

10 otázek, 40 odpovědí. Dvojnásobná porce Učitelského „dvojboje“ je tu!

Opět se utkávají dva učitelé v Učitelském dvojboji! V tomto vydání Alšíka jsou to paní učitelky Olga Vítková a Lucie Rendlová. Prozradily na sebe i něco, co o nich ještě nevíte? Své tipy na další učitelské dvojice do dvojboje pište do komentářů na facebookovou stránku ZŠ Mikoláše Alše / Alšík nebo pošlete na e-mail redakce@zssuchdol.cz. Děkujeme.

1. Co nosíš stále při sobě?

Olča: Asi klíče.

Lucka: Stále spíš něco někde zapomínám, ale nejčastěji asi mám u sebe klíče.

2. Co bys chtěla dělat, kdybys měla spoustu volného času?

Olča: Plavit se po mořích.

Lucka: Cestovala bych, bloumala přírodou a četla si.

3. Který film a kterou knížku máš ráda?

Olča: Pelíšky. Za všechny krásné knížky jedna, ke které se ráda vracím „Poslední kabriolet“ (A. Myrer).

Lucka: Marečku, podejte mi pero. Marcel Pagnol, Jak voní tymián.

4. Které divadelní představení bys doporučila?

Olča: Adresát neznámý – divadlo Viola.

Lucka: Nedávno jsem viděla Hamleta ve Švandově divadle – moderní, zajímavý a vtipný Shakespeare nejen pro pubertáky.

5. Co je pro tebe typické?

Olča: Pořád si něco broukám nebo zpívám.

Lucka: Spěch.

6. Co ti naposledy udělalo radost?

Olča: Krásné jarní počasí.

Lucka: Děti (doma i ve škole).

7. Máš oblíbený citát?

Olča: „To bude dobrý.“ (Kája Ch.)

Lucka: „ ...řekla by teta Kateřina.“ (S. K.)

8. Jaké máš záliby?

Olča: Hudba ve všech možných podobách.

Lucka: Sport, psa, hory a přírodu, knížky, muziku... atd.

9. Co máš na té druhé ráda?

Olča: Lucie je pohodářka, v její společnosti se cítím volně a svobodně.

Lucka: Olínku s úsměvem, dobrou náladou a nadhledem – po ránu i po půlnoci.

10. Na co se těšíš?

Olča: Na každé nové ráno ☺.

Lucka: Na prázdniny!

Připravila Šárka Ábelová

Opět se utkávají dva učitelé v Učitelském dvojboji! V tomto vydání Alšíka jsou to paní učitelka Petra Parasková a pan učitel Jiří Hronek. Prozradili na sebe i něco, co o nich ještě nevíte? Své tipy na další učitelské dvojice do dvojboje pište do komentářů na facebookovou stránku ZŠ Mikoláše Alše / Alšík nebo pošlete na e-mail redakce@zssuchdol.cz. Děkujeme.

1. Co nosíš stále při sobě?

Petra: Klíče.

Jirka: Řídím se heslem „Vždy připraven“. (smích) Abych odpověděl na otázku, tak stále při sobě nemám nic, poslední dobou nosím na levé ruce mosazný náramek. No a vlastně tetování už se mnou taky zůstane.

2. Co bys chtěl/a dělat, kdybys měl/a spoustu volného času?

Petra: Tak ze všeho nejdříve bych se určitě pořádně vyspala.

Jirka: Snažím se mít stále dostatek volného času, snažím se hodně cestovat. Kdybych měl opravdu spoustu volného času, cestoval bych ještě víc a trávil víc času doma s rodinou na Moravě.

3. Který film a kterou knížku máš rád/a?

Petra: Film Jih proti severu a knížku nemám jednu oblíbenou – knížky se mi buď líbí, nebo nelíbí.

Jirka: Filmů je spousta, kterýkoliv s Belmondem nikdy nezklame, stojí za to se podívat nejen na komedie, ale třeba na filmy Opice v zimě, Horalka apod.

4. Které divadelní představení bys doporučil/a?

Petra: Je to představení, které bych sice doporučila, ale nikdo ho už nevidí, je to divadelní zpracování balad z Kytice od K. J. Erbena, které předvedli žáci letošních šestých ročníků na nedávných hodinách literatury. To jsem se opravdu velmi pobavila, povedlo se jim to.

Jirka: Kterékoli od divadelního souboru Vosto5. Ale nevím, pro děti to moc není.

5. Co je pro tebe typické?

Petra: To já nevím, to musí posoudit ostatní ☺.

Jirka: To nechám na každém, kdo mě potkává, ať si sám rozhodne.

6. Co ti naposledy udělalo radost?

Petra: Že na mě paní učitelka Radová nebyla protivná ☺.

Jirka: Nedávný dlouhý výlet na kole do Labských pískovců a Německa a následná via ferrata v Děčíně - tam si zajedte, lezení je přímo ve městě. Stěna, na kterou se leze, se jmenuje Pastýřská stěna, je hned u Labe. Nahoře je restaurace.

7. Máš oblíbený citát?

Petra: Co Tě nezabije, to Tě posílí.

Jirka: Mám.

8. Jaké máš záliby?

Petra: Cvičení, spánek, četba, hudba, tanec, rodina, přátelé.

Jirka: Hlavně sportovní, těch je opravdu hodně. Cestování a Asie. Příroda. Poznávání. Mé záliby se musí potkávat se zálibami mé drahocenné ženy, možná se zeptejte jí (smích) - ona je manažerka mého volného času.

9. Co máš na tom druhém rád/a?

Petra: Jeho smysl pro humor a to, jaký je to gentleman – to se málo už vidí u mužů.

Jirka: Přijde mi, že je to hodná holka, která se ráda směje a má ráda život. Má šmrnc.

10. Na co se těšíš?

Petra: Na léto.

Jirka: Až budu velký, pořídím si psa, na to se moc těším.

Připravila Šárka Ábelová

Interaktivní dílna v Divadle Archa Společná akce „Mediálky“ a „Dramafáku“

Dne 10. 4. 2018 jsme navštívili divadlo Archa s předměty Mediální a Dramatická výchova. Divadlo při vstupu vypadalo zajímavě. Ze začátku nás mile přivítali a ukázali prezentaci a řekli nám zajímavosti o divadle. Hlavně nás zaujalo, že divadlo probíhá jinak než ostatní divadla. Byli tam čtyři lidé, kteří nám řekli, co u nich budeme dělat za témata. Potom jsme se rozdělili do skupin. Byla to témata: **práce se světlem, práce s videem, práce se zvukem a práce s předměty.** My holky, které píšeme tento článek, jsme pracovaly se zvukem. Nejdříve nám zvukař vysvětlil smysl jeho práce. Bylo to velmi zajímavé. Pán si dokonce vyráběl i vlastní nástroje. My jsme si vyzkoušely: práci se zvukem, vytváření hudby a různé nezvyklé hudební nástroje. A nakonec toho všeho jsme si složily krátkou písničku. Potom nás svolali zase na místo úvodního setkání, kde jsme se všichni podívali na vystoupení, které dělala skupina se světlem. Bylo to moc hezké. Následně jsme se přesunuli k další ukázce - to byla videa. Potom jsme šly na řadu my s naší písničkou a nakonec jsme se podívali na práci s předměty. Všechno se nám moc líbilo a zjistili jsme spoustu informací.

Text a foto: Anežka Horáková, Karolína Škrlová a Kordula Stropnická, Mediální výchova

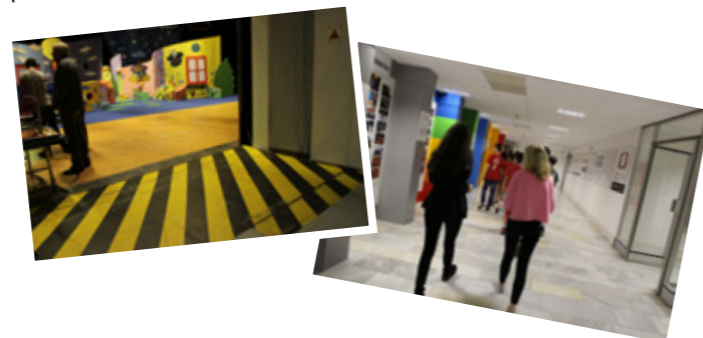

Průlet Českou televizí

Během dvou květnových pátků se Českou televizí 11. 5. „prohnali“ nejprve žáci Mediální výchovy a o týden později i kluci a holky ze 4. A. Obě skupiny viděly trochu něco jiného – podle toho, co se zrovna v ČT natáčelo. Co zažila během zajímavé exkurze naše „Mediálka“, čtěte zde:

S Mediální výchovou jsme měli neuvěřitelnou možnost podívat se do České televize. Celá naše exkurze započala únavnou cestou tramvají a autobusem až na Kavčí hory, kde ČT sídlí. Samotná prohlídka začala promítáním krátkého filmu, seznamujícím nás s Českou televizí a jejími prostory. Musíme uznat, že film byl moc povedený. A pak jsme se vrhli do spárů chodeb a mnoha natáčecích studií. Hned ze začátku jsme se u modelu areálu České televize dozvěděli, že součet všech chodeb v ČT dá 42 km! Maskačka to všechno projít, co? A pak začala ta opravdová zábava. Studia, herci, natáčení. Vidět akci natáčení pořadu DVA3 byl zážitek. A co teprve vrátit se zpět do dětských let, vstoupit do světa Kouzelné školky a projít těmi úžasnými červenými dveřmi? Nesmíme zapomenout na všechny ty kulisy nebo malované pozadí za okny, abychom měli my, diváci, pocit, že se scéna natáčí v opravdovém domě a venku máme opravdovou přírodu. A skutečně, je to k nerozeznání. Paní učitelka Ábelová byla tak hodná a po skončení exkurze nás vzala do Rohlíku, součásti areálu ČT. Zde se nachází kromě jiného obchod se suvenýry... No řekněte, kdo by si nechtěl koupit vlastního zlatého Bludišťáka!

Ale kromě zážitků jsme si přivezli i nějaké ty nové informace a vědomosti. Například to, že Česká televize je v ČR jediná veřejnoprávní, přijímá tedy prostředky od nás, od občanů ČR. Konkrétně je to 135,- Kč měsíčně od každé rodiny, tudíž kolem 6 miliard ročně. Z toho pak může ČT platit vybavení, herce a vše potřebné pro natáčení.

A něco málo z historie České televize:

Československá televize začala zkušebně vysílat už 1. května 1953. Česká televize byla zřízena k 1. 1. 1992. Od prvního dne roku 1992 začala vysílat vlastní zpravodajství. ČT se tehdy také ujala role vysílání na programech ČTV a OK3. Také s sebou přinesla zásadní změnu ve vztazích mezi řízením programu, vlastní tvorbou, výrobou a ekonomickými hledisky. Poté proběhlo ve dvou kolech výběrové řízení Rady České televize na ředitele. Výběr byl uzavřen 23. března a k dubnu 1992 byl na šestileté funkční období vybrán Ivo Mathé. Od té doby se ve vedení České televize vystřídal několik ředitelů. Dnes Českou televizi vede generální ředitel Petr Dvořák. ČT dnes vysílá na šesti programech: ČT1, ČT2, ČT24, ČT Sport, ČT Děčko a ČT art.

Text: Barbora Šmehlíková, Tereza Škodová, foto: Marek Čuda, Mediální výchova

Jak jsme konali dobro...

Rozhodli jsme se konat dobré skutky, a to se podařilo. Dva dubnové dny strávila 4. A v suchdolském Horizontu a pomáhala zaměstnancům s provozem a práci se seniory. Nástupu „do práce“ předcházela nejprve příprava ve třídě s paní Lucií Burešovou, během níž se děti dozvěděly, jak budou pomáhat a co mohou očekávat. Za babičkami a dědečky přicházely některé děti s obavami, zda to vůbec dovedou. Pomáhaly s přípravou stolů, asistovaly seniorům na vozíčku, provázely je všemi možnými volnočasovými aktivitami. Děti neklamaly. Věřila jsem, že to dokážou - a dokázaly to. Odcházely z Horizontu s dobrými a radostnými pocity. Mnohé překonaly samy sebe. Dokázaly pomoci potřebným, jsou skvělé!

pokračování na straně 5

Já mám také své zážitky a dojmy. Vzpomínám například na čirou radost a úsměv dvou dam, které hrály s dětmi ve dvojicích pétangue. Na jejich krásně rozemáté tváře nikdy nezapomenu. Na základě velmi pozitivní zpětné vazby z Horizontu přemyslím o zopakování „konání dobra“ i v příštích letech.

Šárka Ábelová, 4. A

Výměnný pobyt našich žáků v Dánsku

Tak a je to zase tady. České děti se znovu shledají s těmi dánskými. Tentokrát přímo v Dánsku v městečku Ringe. Někteří z nás měli strach, ale některé strach po úspěšné návštěvě v Česku už opustil.

V neděli 3. června jsme se v osm hodin ráno sešli, abychom autobusem vyrazili na dvanácti hodinovou cestu do Dánska. Cesta proběhla dobře kromě dvouhodinového zpoždění z kolony. Dorazili jsme později, ale úsměvy dánských rodin a našich nových přátel se jim z obličeje při vítání stejně nevytratily a nám také ne. Dojeli jsme do našich nových domovů, ubytovali se a šli spát.

V pondělí 4. června nás čekal první celý den a nabitý program. Ráno jsme se nasnídali a už začali objevovat dánské speciality. Poté jsme dorazili do školy našich hostitelů a byli jsme svědky jejich každodenního rituálu, ranního zpěvu. Byly nám předvedeny dvě písně v dánštině a jedna v angličtině, kterou jsme zpívali také. Poté jsme byli po skupinkách provedeni krásným areálem školy. Prohlídka nám byla poskytnuta našimi dánskými kamarády. Jako další už následovala hodina tělocviku na trampolínách. Těm se naši přátelé věnují již od první třídy, takže byli velmi dobří. Snad každý Dán má u sebe na zahradě trampolínu. Po tělocviku jsme byli znovu po skupinkách provedeni, tentokrát po městečku Ringe. Dalším cílem byl Smørmosen, kam jsme jeli autobusem. Místo, kde je pláž, moře, minigolf, trampolína, volejbal a občerstvení. První nás čekal minigolf, kde jsme byli ve skupince dva Dánové a příslušní Češi. Jako další jsme měli možnost jít do moře nebo využít ostatní možnosti tohoto místa. Odpolední program jsme měli každý jiný, někdo šel na grilování a někdo jen tak relaxovat.

V úterý 5. června jsme se vydali autobusem do města Odense, kde se narodil H. CH. Andersen. Viděli jsme jeho rodný dům a navštívili jsme muzeum věnované právě jemu. Také jsme se projeli lodí po řece Odense, někteří z nás si dali zmrzlinu a pak už následoval náš odpolední program bez učitelů. Část z nás šla do tamější ZOO, část jela zpátky do Ringe našim autobusem, někdo zůstal v Odense a někdo jel do Ringe vlakem. Když končil den, všichni jsme se sešli v areálu školy, kde jsme hráli dánskou hru, v angličtině roundball, což je vlastně dánský baseball. A na závěr dne jsme si šli zahrát fotbal, Češi proti Dánům. Češi nehráli všichni, takže Dánů bylo víc, ale i tak jsme si to všichni moc užili. A šlo se spát.

Se zbytek programu vás seznámí Charli. Její příspěvek čtěte už brzy na školním webu (www.zssuchdol.cz) nebo na naší pravidelně aktualizované facebookové stránce **ZŠ Mikoláše Alše / Alšík**, kde také najdete celé fotoalbum.

Natálie Bartošová, VIII. B

Money, money, money must be funny... aneb Finanční gramotnost v praxi

Kde se berou v bankomatu peníze? Jak vůbec peníze vznikly? Na jakém stupni peníze stojí na pomyslném žebříčku lidských potřeb? To vše a mnohé další se děti ze 4. A dozvěděly a naučily během semináře „Finanční gramotnost“ s Bc. Hanou Pilcovou (fg.seminare@gmail.com). Je to jedno z mnoha témat, která jsou pro život opravdu potřebná. Celé fotoalbum najdete na naší pravidelně aktualizované facebookové stránce **ZŠ Mikoláše Alše / Alšík**.

Školní družina: Závod v běhu do schodů

V dubnu 2018 proběhly ve školní družině závody v běhu do schodů. Závod probíhal na hlavním schodišti staré budovy a soutěžilo se ve třech kategoriích. V první kategorii závodili žáci 1. ročníků, ve druhé žáci 2. ročníků, ve třetí žáci 3. a 4. ročníků.

Na stupně vítězů se dostali:

1. kategorie

1. Petr Fousek IX. odd., 2. Tobiáš Krupka VIII. odd., 3. Teodor Hoffmann I. odd.

2. kategorie

1. Jan Frolík IV. odd., Matěj Vápenka VIII. odd., Arman Antinbilek VIII. odd.

3. kategorie

1. Tomáš Stejskal III. odd., 2. Vanesa Doležalová V. odd., 3. Antonín Friedrich III. odd.

A byly jim předány medaile, diplomy a věcné odměny.

Hana Pivoňková, vychovatelka ŠD

Den proti rakovině 2018

Den 16. 5. se nejen Praha zaměřila na prevenci nádorů tlustého střeva a konečníku. Přispět na výzkum léčby jsme mohli tak, že jsme si koupili kytičku. Celostátní sbírku pořádá Liga proti rakovině. Český den proti rakovině je v České republice už od roku 1996. Cílem této sbírky je přinést veřejnosti informace o prevenci rakoviny. Barva stužek u kytiček byla pro letošní rok vínová. V České republice je vysoká úmrtnost na rakovinu, a proto se musíme co nejvíce snažit o to, aby byly vyvinuty léky. Tato nemoc se totiž dotýká každého z nás. Rakovinu může dostat kdokoli. Prevence proti rakovině tlustého střeva je následující: upravíme jídelníček (jíst méně uzenin, soli apod.), změním svoji životosprávu (nekouřit, omezit množství alkoholu). Pokud se bojíte a chcete se přesvědčit, že jste zdraví, tak se nebojte podstoupit vyšetření, např. pomocí kolonoskopie.

Naše škola se tohoto dne zúčastnila tak, že žáci devátých tříd obcházeli třídy a lidi mimo školu a nabízeli jim ke koupi kytičku za 20,- Kč. Vybrali celkem 11 194,- Kč, což je neskutečně krásná částka!

Tento den se koná každý rok. Přispějte a pomozte.

Lucie Saníková a Natálie Kopřivová,
Mediální výchova

Vše, co jste chtěli vědět o vegetariánství...

Co to znamená?

Vegetariánství je způsob lidské stravy, kdy je z jídelníčku vyloučeno veškeré maso (mořské plody, dobytek, drůbež...). Místo masa lidé jedí stravu z rostlin, vajíčka či mléčné výrobky.

Proč se lidé hlásí k vegetariánství?

Lidé jsou vegetariáni z různých důvodů. Jedním z nejčastějších důvodů je důvod etický. Zjednodušeně, zvířat jim je líto a lidé k nim chovají úctu. Přece zvířata také mají city, cítí bolest, strach i stres. Dále lidé nejedí maso proto, že jim to jejich náboženství zakazuje nebo i například proto, že jim maso prostě nechutná.

A co mám teda jíst, když ne maso?

Na výběr je toho opravdu hodně. Spousta druhů jedlých rostlin, zelenina, ovoce, luštěniny, mléčné výrobky a spousta dalšího. Maso je možno nahradit takzvaným sójovým masem, což je úspěšná a chutná náhražka masa.

V mase jsou potřebné bílkoviny, čím je možno je nahradit?

Příjem bílkovin pro vegetariány je nižší, avšak může pro většinu lidí splnit limit denní potřeby. Velkými zdroji bílkovin jsou například kvalitní řecké jogurty, mandle, pistácie, tofu, vlašské ořechy, pohanka, fazole, chia semínka nebo ovesné vločky.

Zamysleme se, kdyby jatka byla ze skla, každý by byl vegetarián 😊.

Blanka Prášková, Mediální výchova

...a také vše, co jste chtěli vědět o veganství

Veganství je životní styl, který odmítá jakékoliv využívání živočišných produktů, a to nejen z hlediska výživy, ale také například oděvů či používané kosmetiky (obsahující živočišnou složku či testované na zvířatech). Důsledný vegan se kromě konzumace masa, mléka a mléčných výrobků, vajec (a docela často i medu) také vyhýbá výrobkům z kůže, vlny či hedvábí.

Hlavním důvodem tohoto asketického způsobu života je utrpení hospodářských zvířat v průmyslových velkochovech.

Být veganem rozhodně neznamená omezovat se v chutích. V současnosti je na trhu dostatečně pestrá paleta potravin, které zajistí nejen všechny potřebné látky, ale také uspokojí mlsné jazyčky. Kromě ovoce, zeleniny, obilnin, luštěnin, oříšků a semínek jsou k dispozici polotovary rostlinných bílkovin (tofu, tempeh, seitan, robi...), rostlinné pomazánky, uzeniny či sýry, rostlinná mléka, existují také čokolády, oplatky a cukrovinky, vyrobené bez použití mléka či vajec.

Ačkoliv většinová společnost považuje veganskou stravu za hazard či extrém, úspěšní vegani věnující se například kulturistice, bojovým nebo vytrvaleckým sportům potvrzují, že vyvážená strava dovede uspokojit i velice náročné výživové požadavky.

Látky, které mohou ve veganské stravě potenciálně chybět (jedná se především o vitamíny B12, D, jód, selen) je možné doplnit vitamínovými suplementy (např. multivitamin Veg 1), omega-3 mastné kyseliny pak konzumací lněného či konopného semínka, vlašských ořechů nebo lněného či řepkového oleje. Dalšími minerály, na jejichž dostatek je třeba při sestavování veganské stravy třeba myslet, jsou především vápník a železo. V pestrém jídelníčku by nemělo chybět velké množství syrové zeleniny, zejména prospěšná je zelenina listová.

Natálie Habrmanová, Mediální výchova

Zdroj: www.vegmania.cz

4. E rýmuje

4. E

4. E JE V POHODĚ
STÁLE V DOBRÉ NÁLADĚ
PÍŠE ČTE A BRUSLÍ
POČÍTÁ A KRESLÍ
JEDNOROŽCE MAJÍ RÁDI
A JSOU DOBRÍ KAMARÁDI
PŘESTÁVKY MAJÍ S MOBILY
NEBO PÍŠOU ÚKOLY

ROZTEKLÁ ZMRZLINA
BYLO VEDRO AŽ PÁLIL
JAKO OHEŇ DŘÍVÍ V KRBU
NA SLUNCI DÁT SE NEDALO
TO BYCHOM UDĚLALI CHYBU
CO TO VIDÍM? STÁNEK!
KOLIK TO STOJÍ, ZA JAKOU CENU?
PRÝ TAM PRODÁVAJÍ PÁREK
ALE NE, JÁ CÍTÍM ZMRZLINU!
TŘICET KORUN A UŽ JE MOJE
NA SLUNCI VŠAK RYCHLE TAJE
A TAK RYCHLE ZE SLUNÍČKA
ZMRZKU SCHOVÁM SI DO BŘÍŠKA!

Máme rádi zvířata

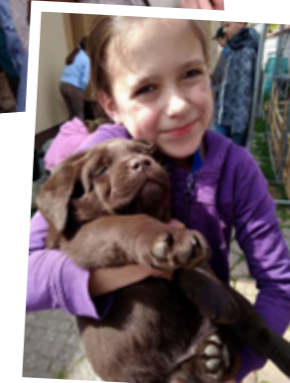

Foto: 4. E

Vtípek!

Sedí to za stromem
a létají z toho
třísky. Co to je?
Pínokio si holi nohy.

...v pohodě ve vodě

Únětický potok 7. 5. 2018

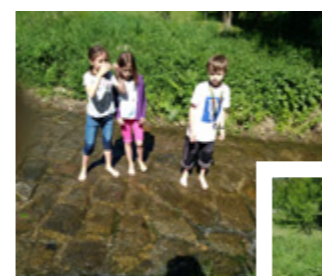

Foto: 4. E

Příběh k zamýšlení a k domyšlení PRÁZDNINY

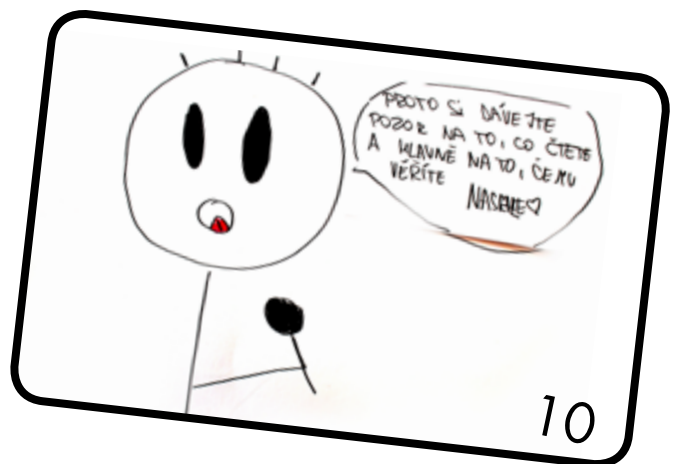
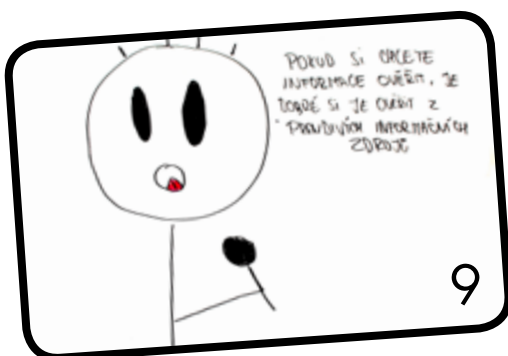
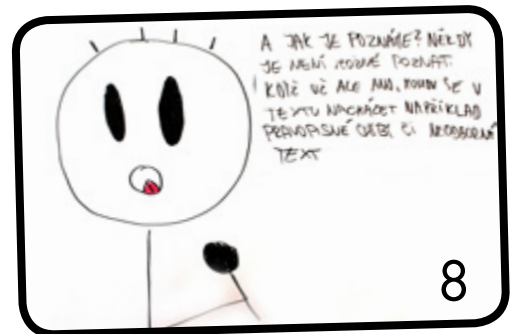
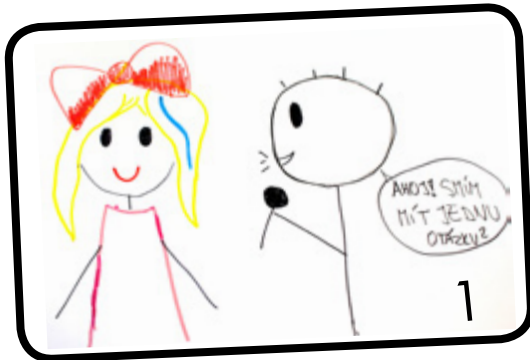
Jednou v Únětickém lese začalo hořet. Jedna holčička s jedním chlapečkem tam nešťastnou náhodou zůstali. Všichni si mysleli, že uhořeli, ale nebyla to pravda. Chlapeček a holčička byli malí, takže brečeli. Dlouho brečeli, protože neměli rodiče, byli popálení a měli zkažené prázdniny... Konec příběhu můžete domyslet...

Johanka Kracíková, 4. A

Vymyslíte příběhu nějaký veselý prázdninový konec? Dejte vědět Alšíkovi, jak příběh dopadne! Vaše dokončení prázdninového příběhu můžeme příště uveřejnit!

Alšík vám přeje hezké prázdniny!

Fake news! Víte, co to je?

Autorky: Lucie S., Blanka P., Natálie H.,
Mediální výchova

Alšik - Občasník pro žáky, učitele, rodiče a přátele ZŠ M. Alše. Vydává ZŠ M. Alše Praha-Suchdol, Suchdolská 360/61, 165 00 Praha-Suchdol, IČ: 60434651. Školní noviny připravuje Mgr. Šárka Ábelová. Grafika dav. E-mail: redakce@zssuchdol.cz Toto číslo vyšlo 11. 6. 2018. Náklad: 50 výtisků. Vydáváno výlučně pro vnitřní potřebu vydavatele.